

ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ЛОМБАРДІВ

На тлі зростання негативних явищ у банківському секторі України нині одним з найважливіших пріоритетів фінансової політики держави є розвиток ринків небанківських фінансових послуг, зокрема ринку ломбардного кредитування.[2]

В умовах недостатньої платоспроможності населення виключно важливу роль у перерозподілі капіталів між учасниками фінансового ринку забезпечують саме ломбарди. Зважаючи на це, на даний час забезпечення ефективного функціонування даних фінансових посередників є об'єктивно необхідним для зростання ролі ринку фінансових послуг в Україні та подолання кризових явищ в національній економіці загалом. Тому дослідження організаційно-практичних аспектів діяльності ломбардів на ринку фінансових послуг України на сьогодні набуває особливої актуальності.[2]

Ломбард - фінансова установа, виключними видами діяльності якої є надання на власний ризик фінансових кредитів до одного року під заставу рухомого майна на визначений строк і під проценти та продаж предмета застави, на який ломбардом звернено стягнення;[1]

Діяльність ломбардів регулюється положеннями Цивільного кодексу України, Господарського кодексу України, з урахуванням особливостей, що встановлюються Законом України "Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг" та цим Законом, іншими законодавчими актами України та виданими відповідно до них нормативно-правовими актами.[1]

Ломбардна діяльність - надання ломбардами фінансових кредитів під заставу рухомого майна строком до одного року фізичним особам та продаж предмета застави, на який ломбардом звернено стягнення; [1]

Законом України про ломбарди та ломбардну діяльність передбачений ряд вимог для заснування та роботи ломбардної установи. Виставляються вимоги до найменування ломбарду, вимоги до статутного капіталу, вимоги до фінансового стану ломбарду, щодо надання фінансових послуг ломбарду. [1]

Ломбард надає фінансові кредити на підставі договору про надання фінансового кредиту ломбардом, який повинен відповідати вимогам Закону України "Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг", Цивільного кодексу України, Закону України "Про захист прав споживачів", вимогам до договорів про надання фінансових послуг фізичним особам, визначеним Уповноваженим органом, та положенням внутрішніх правил надання фінансових послуг ломбардом.[3]

Значний внесок у розкриття питань функціонування та розвитку ломбардів як учасників ринку фінансових послуг в Україні зробили такі вітчизняні вчені-економісти, як О. Абакуменко, С. Данилович, С. Ксьондз, Л. Лисяк, З. Сорокіна, В. Тропіна та інші. Враховуючи дослідження наведених вище науковців та узагальнивши існуючі наукові доробки з даної проблематики, можна стверджувати, що залишаються лише опосередковано висвітленими питання, присвячені розгляду організаційно-практичних аспектів діяльності ломбардів на ринку фінансових послуг України з огляду на мінливість фінансово-економічної ситуації у країні та національної економіки загалом. Саме тому об'єктивної доцільності набуває ґрунтовне та комплексне дослідження сучасного стану функціонування та перспектив розвитку ломбардного ринку в Україні.[2]

Діяльність з надання фінансових кредитів за рахунок залучених коштів підлягає ліцензуванню згідно із законодавством. Діяльність ломбардів із надання фінансових кредитів є одним із найстаріших видів кредитування населення, яке пережило різні економічні устрої та політичні режими. Фінансовий кредит ломбарду - надання ломбардом коштів у позику, забезпечених заставою, на визначений строк та під процент. Така форма кредитування населення є однією з найпростіших і найзручніших, а тому виявилася стійкою в конкурентній боротьбі з банками та кредитними спілками. Але попри всі переваги ломбардного кредитування у нього є і свої недоліки, так до прикладу, це: недосконалість нормативно-правової бази в даному секторі; обмеженість відкритості і розкриття інформації щодо вартості кредиту та супутніх послуг; недовіра до ломбардів як фінансово-кредитних установ з боку населення; недосконалість системи страхування заставленого майна.[2]

З викладеного вище можна зробити наступні висновки. Ломбарди створюють серйозну конкуренцію банківським установам саме у сфері кредитування фізичних осіб. Вони мають відповідно ряд переваг. Це і швидкість отримання кредиту, порівняно з банками, простота, спроможність швидко реагувати на потреби клієнтів. Проте вони не здатні повністю витіснити банківські установи із даного сегмента банківських послуг. Саме тому актуальним стає найскоріше прийняття Закону України «Про ломбарди і ломбардну діяльність», що забезпечить законодавчу базу функціонування ломбардів та підвищить прозорість діяльності цих установ.[2]

Література:

1. Положення про порядок надання фінансових послуг ломбардами [Електронний ресурс] :. - Режим доступу <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0565-05>.
2. Стаття «ДО ПИТАННЯ ЛОМБАРДНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЯК СКЛАДОВОЇ РИНКУ ФІНАНСОВИХ ПОСЛУГ» Бондар Володимир Юрійович, студент, Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого
3. ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ДІЯЛЬНОСТІ ЛОМБАРДІВ НА РИНКУ ФІНАНСОВИХ ПОСЛУГ УКРАЇНИ Чернівецький торговельно-економічний інститут КНТЕУ, м. Чернівці